

عنوان مقاله:

مهاجرت اتباع عادی روسیه به استرآباد و پیامدهای ناشی از آن در این ایالت (۱۳۲۸-۱۳۳۶ ه.ق / ۱۹۱۰-۱۹۱۸م)

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 16، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مینا معینی - دانشجوی تاریخ ایران دوره اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

علی اکبر جعفری - دانشیار گروه تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مهاجرت اتباع روسی به شمال ایران آغاز فصل جدیدی در روابط ایران و روسیه بود. مهم ترین علت این رویداد، تغییر سیاست روسیه در قبال مهاجرت ها و تبدیل آن به یک استراتژی در سیاست روسیه بود. در واقع دولت روسیه سعی داشت با اسکان مهاجرین در ایالات شمالی ایران، و به ویژه ایالت استرآباد، در این مناطق کلنی سازی کند و به تدریج نواحی شمالی را از خاک ایران جدا سازد. مهاجرینی که به این منطقه وارد شدند، از گروه های مختلفی تشکیل می شدند که هر یک، بنا به دلایلی، اقدام به مهاجرت نموده بودند. اینکه چه گروه هایی از اتباع روس و به چه دلایلی به ایران مهاجرت کردند، سوال اصلی این پژوهش است. در پژوهش حاضر با روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از اسناد و منابع کتابخانه ای، ضمن پاسخگویی به سوال فوق، روند مهاجرت ها به استرآباد و واکنش مقامات ایرانی و حاکمان محلی به این مهاجرت ها بررسی می شود. یافته های پژوهش نشان می دهد گروه هایی مانند ترکمن ها و ملاکان ها از جمله مهاجرینی بودند که به دنبال تشویق دولتمردان روس برای تصاحب زمین به ایران مهاجرت کردند و حضور آنها در منطقه استرآباد باعث تصرف گسترده املاک و زمین ها، افزایش قدرت و نفوذ روسیه در این منطقه و به جای نهادن تاثیرات عمیق فرهنگی شد.

کلمات کلیدی:

مهاجرت، اتباع عادی، روسیه، ملاکان ها، استرآباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919956>

